

- a) Sąd nie uznał, że Izba Odwoławcza winna była zwrócić się o przedstawienie dodatkowych argumentów na temat art. 8 ust. 4 w okolicznościach, w których jedynym sposobem zapewnienia sprawiedliwości proceduralnej byłoby wezwanie strony przez Izbę Odwoławczą do przedstawienia tych argumentów lub rozstrzygnięcie kwestii dotyczącej art. 8 ust. 5 oraz przekazanie kwestii dotyczącej art. 8 ust. 4 do ponownego rozpoznania przez Wydział Sprzeciwów. Sąd powinien w związku z tym stwierdzić nieważność decyzji Izby Odwoławczej.
- b) Sąd błędnie zgodził się z wnioskiem Izby Odwoławczej, że TBL nie wykazał spełnienia przesłanek określonych w art. 8 ust. 4. Sąd powinien był uznać, że Izba Odwoławcza popełniła błąd, stwierdzić nieważność ustaleń Izby Odwoławczej na temat art. 8 ust. 4 oraz zastąpić je stwierdzeniem, że doszło do naruszenia art. 8 ust. 4.

Zarzuty dotyczące naruszenia art. 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej

- a) Sąd pomylił się, stosując rozstrzygnięcie w sprawie Praktiker, gdyż w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie EUIPO/Cactus (C-501/15 P; EU:C:2017:750), wyrok w sprawie Praktiker nie znajduje zastosowania do wcześniejszych znaków towarowych, których dotyczy niniejsza sprawa.
- b) Dodatkowo lub ewentualnie Sąd popełnił błąd, stosując wyrok w sprawie Praktiker, gdyż wyrok ten nie znajduje zastosowania do usług świadczonych przez galerie handlowe.
- c) Nawet jeżeli wcześniejsze znaki towarowe TBL mieszczą się w pojęciu „usług detalicznych”, a tym samym znajduje do nich zastosowanie wyrok w sprawie Praktiker, Sąd błędnie zinterpretował ten wyrok, jako sprzeciwiający się stwierdzenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.
- d) Ze względu na błąd popełniony co do zastosowania wyroku w sprawie Praktiker Sąd i) nie przeprowadził oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, ewentualnie ii) nie nakazał przeprowadzenia takiej oceny Izbie Odwoławczej. W tych okolicznościach był zobowiązany uczynić jedno albo drugie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 19 marca 2018 r. – Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola/ Regione
Emilia Romagna i in.**

(Sprawa C-199/18)

(2018/C 240/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola

Strona pozwana: Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 rozporządzenia WE, stanowiący, że w odniesieniu do działań, o których mowa w załączniku IV, sekcja A oraz w załączniku V, sekcja A, państwa członkowskie zapewnią pobieranie opłat, należy interpretować jako nakładający obowiązek uiszczania płatności na wszystkich przedsiębiorców rolnych, nawet jeśli „prowadzą oni działalność polegającą na uboju i rozbiorze mięsa w sposób pomocniczy i powiązany z prowadzeniem hodowli zwierząt?”

- 2) Czy państwo może wyłączyć z obowiązku uiszczania należności sanitarnych niektóre kategorie przedsiębiorców, mimo że ustanowiło system pobierania opłat zdolny, jako całość, do zagwarantowania pokrycia kosztów poniesionych na kontrole urzędowe, lub zastosować opłaty niższe niż te przewidziane w rozporządzeniu WE nr 8[8]2/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 45, s. 200).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio de Stato (Włochy)
w dniu 19 marca 2018 r. – C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di
Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta / Regione Emilia-Romagna i in.**

(Sprawa C-200/18)

(2018/C 240/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio de Stato.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta

Strona pozwana: Regione Emilia-Romagna, Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena, A.U.S.L. Romagna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 rozporządzenia WE, stanowiący, że w odniesieniu do działań, o których mowa w załączniku IV, sekcja A oraz w załączniku V, sekcja A, państwa członkowskie zapewnią pobieranie opłat, należy interpretować jako nakładający obowiązek uiszczania płatności na wszystkich przedsiębiorców rolnych, nawet jeśli „prowadzą oni działalność polegającą na uboju i rozbiorze mięsa w sposób pomocniczy i powiązany z prowadzeniem hodowli zwierząt?
- 2) Czy państwo może wyłączyć z obowiązku uiszczania należności sanitarnych niektóre kategorie przedsiębiorców, mimo że ustanowiło system pobierania opłat zdolny, jako całość, do zagwarantowania pokrycia kosztów poniesionych na kontrole urzędowe, lub zastosować opłaty niższe niż te przewidziane w rozporządzeniu WE nr 8[8]2/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 45, s. 200).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário
(Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 26 marca 2018 r. – Idealmed III –
Serviços de Saúde SA / Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Sprawa C-211/18)

(2018/C 240/20)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)